

ΟΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μάξ ο Γόης. — Όταν αγαπούνε
οί Γυναίκες. — Τα όμοιότερα
μάτια του κόσμου.

Συνεχίζοντας ο θίασος των «Νέων» την κα-
λή ως τώρα σταδιοδρομία του, ανέβασε κατι-
σχευά την τριπρακτική φάρσα των Έμιλ και
Άρνολδ Γκόλτε «Μάξ ο γόης» με πρωταγωνι-
στή τον κ. Κοντογιάννη, την τριπρακτική co-
medie των Barclay και Bisson, ποιεΐχε ανεβάρ-
σει στην αρχή της περιόδου, «Όταν αγαπούνε
οί Γυναίκες» με πρωταγωνίστρια τώρα τη
Αδα Χαλκούση και τα «Όμοιότερα μάτια του
Κόσμου» με πρωταγωνίστρια τη Δαδ Πα-
καδάκη.

Και τα τρία παραπάνω έργα ανεβήκανε από
το θίασό των «Νέων» με αρκετήν επιμέλεια
και προσοχή. Όπως έγραφα και την προηγού-
μενη φορά, τα παιδιά αυτά έχουν φωτιά μέσα
τους, αγάπη στο θέατρο και πόθο να παρου-
σιάσουνε κάτι το καλλιτεχνικώς ύποφερτό. Η
προσπάθειά τους είναι αξιόπαινη και μόνον
άι' αυτή την πλευρά να τους κρίνει κανείς δεν
βρίσκει παρά λόγια θαύμασμού και αγάπης.
Είμαστε μαζί τους, σύντροφοι και συμπολεμι-
στές.

Όμως, παρ' όλ' αυτά, δεν μπορεί κανείς να
μην παρατηρήσει πως ο καπνός της γαίγορης
έπιτυχίας, φούντωσε μερικόν τα κεφαλάκια.
Να έννοσώμεθα: Η Δαδ Χαλκούση δεν μάς
φαίνεται να μπορεί να σηκώση στους ώμους
της ρόλους δυσβάσταχτους, όπως της πρωταγω-
νίστριας του «Όταν αγαπούνε οί γυναίκες». Δυ-
στυχώς δεν τήνε βοηθάει το τέμπρο της φω-
νής της ούτε η έν γενική σκηνακή της εμφάνιση.
Και είναι κρίμα αυτό, γιατί, κατ'ά τη γνώμη
μου, έχει ψυχή καλλιτεχνική, όπως το ξανά-
γραφα, και θεία φωτιά μέσα της. Είναι όμως
αδύνατο να συγκρατήσκει ένα έργο και το ένδι-
αφέρον του θεατή σε μι'ά ολοκληρη βραδιά.

Ίσως σε δευτερότερον ρόλους, να έχη μεγαλύ-
τερη έπιτυχία, όπως το ελπίζω.

Επίσης και η πρωταγωνίστρια με τα όμοι-
ότερα μάτια του κόσμου, έπληρε ψηλά το άμανε-
δάκι της. Της θύλωσε τα νερά ο διθύραμβος
της δημοσιογραφικής κριτικής και δεν προσέχει
πολλές φορές μερικές λεπτομέρειες που κάίζουνε
σπουδαιότατο ρόλο. Στην Α' πράξη της come-
die του Jean Sarment εΐτανε φυσικώτατη, και
είχε τη χάρη και
τη δροσιά του νέου
κοριτσιού. Αλλά
στη Β' και στην
Γ' πράξη ως τυ-
φλή, εΐτανε υπερ-
βολική, έπαιζε με-
λόδραμα και όχι
δράμα. Τι διαφο-
ρά στον ίδιο ρόλο
του τυφλού στον
Καθηγητή Κλε-
νάμπ, από το Βε-
άκη!

Χρειάζεται κά-
ποτε και χαλινόρι-
στά νιάτα, που τα
χαρακτηρίζει συ-
νήθως όμοι και
φούρια, όπως έρ-
θει! Χρειάζεται
ποδηγέτηση και
«γνώθι σαυτόν».
Τότε θα πατή-
σουνε πιδ στέρεα
στον άνηφορικόν
δρόμο της τέχνης
και θα μπορέσου-
νε ν' αποφύγουνε
τόν τραγικό, τις
περισσότερες φο-
ρές, κατήφορο!

Π. Δ. ΤΑΓΚ.